

t/n "Conte Biancamano",

A la sortida de Montevideo, en mar, 10-2-58.

Amic Vicens: sempre m'agrada de posar-vos una carta i en aquest moment en tinc una verdadera ~~afectada~~ perdonen el lapsus-recoritat. Ja deuen saber que els catalans d'Amèrica - i en general tot el món dels exilats - envia papers a Stockholm que si'gueri concedit el Premi Nobel de la Pau, al violoncelista Pau Casals. Jo no se pas si al nostre país es fa alguna cosa en aquest sentit. Pater seria un bon ~~veient~~ ^{per} per alguna cosa de la mateixa tendència per no enfundir encara més la separació entre l'extern i l'interior.

Prieto, ha escrit un gran article dient que els exilats de gran volum són dos catalans = Pau Casals i Margarida Xirgu. El primer té una dimensió mundial; la segona és un ídol dels públics americans. Prieto sorte que si aquestes dues figures desapareguerin el problema dels exilats peninsulars desapareixeria purament i simplement de la memòria de l'opinió mundial. El fracàs dels exilats polítics - diu - ha estat tan enorme davant de l'opinió i fins i tot davant dels medis socialistes i sindicals, internacionals, que no cal ja, ni parlar-ne.

Aquest paper de Prieto m'ha fet pensar en una cosa lateral. Vint anys des de tan lluny, em resulta que Catalunya és troba avui en un moment d'esplendor espiritual com pater no havia tingut mai. Vegeu aquests noms:

Pau Casals, Margarida Xirgu.

Joan Corominas, prof. a Chicago.

L'arquitecte Sert, president de la facultat de Arquitectura a Harvard.

El Dr. August Pi Sunyer, el tractat de Fisiologia del qual és de text a les més grans universitats.

El Dr. Prieto, a Oxford.

El Dr. Quatrecasas, considerat com un dels més grans botànics del món, avui als Estats Units.

El Dr. Mas, a Bogotà, la primera personalitat mèdica de l'Amèrica llatina.

El matemàtic Santaló, professor a l'Universitat de Buenos Aires, d'una importància continental.

L'arquitecte Bonet, a Buenos Aires, d'una importància continental.

Josep Carner, a Brussel·les.

El fill del muntic Palència, gran personalitat de la física atòmica.

Apegilla a aquests noms els de Ramon d'Abadal, Carles Riba i el nostre propi nom i ens trobarem amb una quinzena de noms com pater Catalunya no havia tingut mai. Recorden, en efecte algun moment de la nostra història en que haguéssim estat possible presentar un equip semblant? I consideren que mai al nostre país - que és tan petit - hi haguéssim hagut tanta gent interessada en la veritat? H. li podríem apegir d'altres

duran Reynals, de Yale, Salvador Dalí, que és més popular a Amèrica que a Europa, Ferrater Mora, que també és als Estats Units, etc, etc. En fi, amic Vicens, vos que coneixen l'història, ja em direu si en qualsevol altre moment a

quest país tan petit, ha donat tanta gent com ara.

No he pogut triar al començament carta abans, perquè estic esclapant per la calor del Gran i tinc una febrada que la temperatura venturba instantment. Vos: la vostra família i els

amics, velen molt recents. Les veuen a l'abril. Aff. Vinyes